

HRISTOS ÎN AFARA UȘII

Vă mulțumesc. Să rămânem în picioare pentru un moment de rugăciune.

Doamne Dumnezeule, Îți mulțumim pentru că ne-ai dat privilegiul de a vedea această mare mișcare a Duhului printre oameni, și Te rugăm să fii cu acești copilași și să faci ca trezirea să nu înceteze niciodată, ci să meargă din biserică în biserică și de la persoană la persoană, până când Isus Hristos este făcut Împărat și Domn al tuturor.

Doamne, în seara aceasta vindecă toate bolile așa încât la încheierea adunării să nu mai fie nici un suferind.

Fie ca Duhul Tău să coboare peste fiecare astfel ca toți să-L poată vedea pe Domnul Isus și toate făgăduințele Sale; să poată vedea că în aceste zile din urmă El este legitimat sub ochii noștri.

Ajută-ne în timp ce vom călători pe drum spre casele noastre și fii cu noi.

Binecuvântează-l pe scumpul nostru păstor, fratele Sullivan și pe toți ceilalți lucrători care au cooperat, și fă ca bisericile lor să fie de azi înainte în clocot.

Lasă ca multe suflete să fie născute pentru
Împărăția Ta, iar cei care au ridicat mâinile ori s-au ridicat
în picioare,
acceptându-L pe Isus, să găsească până îi vei chema un „acasă”
într-o biserică
bună.

Iartă toate scăpările noastre; iartă-ne dacă am
făcut, am spus sau am gândit ceva contrar Cuvântului Tău,
Doamne, iar în seara
aceasta vino printre noi și frânge Pâinea vieții, ca să avem o
părtășie divină
în jurul Cuvântului Tău, pentru că Te rugăm aceasta în Numele
lui Isus. Amin.

Vă puteți așeza.

Aș putea spune la fel ca fratele Vayle: că aceasta
este una din cele mai mari adunări pe care am avut-o în
America pentru Domnul
Dumnezeu.

Nu mare ca număr de persoane, ci mare în părtășie,
în colaborare, căci se pare că toți au o inimă și un gând, ori
aceasta face ca
Duhul Sfânt să Se poată mișca în voie.

Aș fi vrut să pot sta o lună întreagă în mijlocul
vostru, dar dacă va fi cu voia Domnului și va fi și dorința
voastră,
nădăjduiesc să mă reîntorc în frumosul vostru oraș ca să avem
o nouă părtășie

cu toți cei din Ohio. (Adunarea aplaudă).

Vă mulțumesc. Aceasta mă face să mă simt cu adevărat binevenit. Nădăjduiesc că atunci când voi reveni, nu voi fi așa de istovit ca acum, și nici răgușit.

După întâlnirea aceasta, voi lua o pauză de trei săptămâni, apoi voi pleca pentru o altă lună de zile în Noua Anglie.

Astfel, după serviciul acesta vom călători spre casă, spre Jeffersonville, pentru că duminica viitoare sunt Paștele, iar atunci, dimineața foarte devreme, vom avea un serviciu de Paști în Tabernacol. Spun aceasta pentru cei care stau aproape și doresc să participe.

Vom avea un mesaj despre înviere, iar după aceea va fi un serviciu de vindecare. Astfel, așteptăm o adevărată zi de binecuvântări din partea Domnului.

Nădăjduiesc că și voi veți avea un asemenea serviciu aici, în Ohio, și la fel în celelalte biserici. Și nu numai atunci, ci și în fiecare zi, de acum înainte până la venirea Domnului în slavă.

Vreau să-i mulțumesc din inimă fratelui Sullivan și celorlalți colaboratori ai săi, și vă spun sincer, fraților,

că pentru mine a fost un privilegiu faptul că am avut această minunată părtășie. Mulțumesc și predicatorilor din alte părți și la fel vouă, fraților și surorilor, care sunteți fiii și fiicele lui Dumnezeu. Vă mulțumesc tuturor pentru credința și ajutorul vostru financiar.

În timp ce veneam înapoi, Billy mi-a spus că a fost plătit totul și că nu mai avem nici o datorie. Domnul ne-a binecuvântat.

Vă mulțumește și fratele Vayle, pentru darul de dragoste pe care i l-ați făcut. Vă mulțumesc și eu pentru aceasta. Apreciez foarte mult gestul vostru și nădăjduiesc că Domnul vă va răsplăti însutit.

Vreau să mulțumesc și celor care ne-au dat acest auditoriu. Nu știu dacă este printre noi vreun reprezentant de-al lor, dar vreau să le mulțumesc din toată inima și doresc ca fiecare student care va absolvi această școală să-L găsească pe Hristos ca Mântuitor personal. Aceasta este dorința mea sinceră.

Rugați-vă pentru noi, căci dacă va fi cu voia Domnului, imediat după aceste adunări vom merge peste ocean, în Africa și în alte părți. Ne veți purta în rugăciune, nu-i așa? Atunci când vrăcii ne vor provoca și vântul va sufla fierbinte, când încercările vor fi grele,

mă pot gândi că
cei din Middletown se roagă pentru mine? În ordine. Vă
mulțumesc. Și eu mă voi
ruga pentru voi, ca Dumnezeu să vă binecuvânteze.

I-am spus lui Billy că frații i-au dat fratelui
Vayle un mic ajutor ca să mă poată însoți peste ocean, iar el
m-a rugat să vă
transmit mulțumirile sale. Vă mulțumim mult.

Vom încerca din toată inima să facem ceea ce
trebuie. Vom face totul ca să trăim ca și creștini adevărați,
printre acei
oameni, iar banii pe care ni i-ați dat îi vom folosi în modul
cel mai corect,
după cum ne va ajuta Domnul.

Acum aș vrea să citesc ceva din Scriptură.
Săptămâna aceasta mi-am pregătit câteva subiecte despre care
am dorit să
vorbesc, dar nu am reușit. Unul a fost: **„Veniți să vedeți un
OM!”** iar
celelalte erau: **„Crezi tu aceasta?”**, **„Vorbește Stâncii!”**,
**„Scrisul de mână
de pe perete”**, **„Biserica va pleca înaintea necazului celui
mare”**, **„Când vulturul
își scutură cuibul”**. Vă mulțumesc că m-ați acceptat așa cum
sunt, căci
datorită faptului că am fost răgușit nu am vorbit despre nici
unul.

De câte ori văd batiste sau alte lucruri pe care le
puneți ca să ne rugăm peste ele, mă grăbesc s-o fac, pentru că

aceasta este o
slujbă mare.

Dacă cineva nu și-a pus batista aici, dar dorește
să primească una peste care ne-am rugat, nu e nici o problemă:
scrieți la
Jeffersonville, Indiana; CP 325 și veți primi una fără să vă
coste nimic.

Dacă uitați numărul Căsuței Poștale, scrieți doar
numele meu: William Branham, Jeffersonville, căci este
suficient. Astfel vă vom
trimite o batistă peste care ne-am rugat. S-o păstrați în
Biblie, la Fapte 19,
iar dacă vi se îmbolnăvește un copil sau altcineva, spuneți:
„Dumnezeule, aceasta
reprezintă rugăciunea de credință care a fost făcută în
ajutorul meu.”

Apoi scrieți-ne mărturia voastră, pentru că avem o
mulțime de vindecări primite în felul acesta.

Să nu credeți cumva că vreau doar să vă iau
adresele, prietenii, căci îmi este greu să răspund chiar și
scrisorilor pe care
le primesc. Eu nu am programe de sponsorizare sau ceva de
felul acesta, așa că
vă trimit batistele absolut gratuit. Mai mult, dacă credeți că
vă putem ajuta
cu ceva, spuneți-ne și vom fi bucuroși s-o facem.

Acum, înainte de a ne apropia de Cuvânt, să ne

plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Doamne Dumnezeule, acesta este Cuvântul Tău de care ne apropiem. Nici un om, indiferent cât este de bine pregătit, nu poate mânui Cuvântul lui Dumnezeu pentru că Acesta nu este o tălmăcire personală, după cum am citit în Scriptură, ci a fost descoperit prin Duhul Sfânt. Astfel, Te rugăm să trimiți Duhul Sfânt ca să ni-L tălmăcească în seara aceasta.

Sădește sămânța adânc în inimile oamenilor, astfel încât să putem vorbi ce trebuie și să auzim ce trebuie, pentru ca Dumnezeu să fie proslăvit.

Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele Fiului Tău, Domnul Isus. Amin.

În seara aceasta aș vrea să citesc din **Apocalipsa 3.20**. Aceste cuvinte sunt adresate epocii Bisericii în care trăim noi, adică Bisericii din Laodicea.

Când mergeți acasă, citiți tot capitolul. Acum însă, vom citi numai versetul 20:

„Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu

Mine."

Pare un text neobișnuit, care ne duce cu gândul la cineva care bate la ușă. Nu mai știu cum se numește pictorul care și-a petrecut toată viața pictând tabloul cu Hristos bătând la ușă.

Voi știți că orice pictură când este gata trebuie să treacă prin sala criticilor și abia după aceea poate ajunge în sala capodoperelor.

Așa este și biserica: mai întâi trebuie să treacă prin sala criticilor și abia apoi este luată în răpire pentru a fi pusă în sala de glorie a lui Dumnezeu.

De altfel Biblia spune că *„toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prizoniți.”* (2 Timotei 3.12), ceea ce înseamnă că și voi trebuie să suferiți batjocuri. Nu este altă cale.

Deci tabloul aceluia mare artist a trebuit să treacă prin fața criticilor. Privindu-l cu atenție, unul dintre critici a zis:

„Domnule, tabloul tău este minunat, dar ai uitat să pictezi ceva.”

„Ce am uitat, domnule?” a întrebat artistul.

„Portretul lui Hristos arată foarte bine și la fel clădirea, dar ușa nu are clanță.”

„Sigur că nu are, domnule, pentru că în cazul acesta ușa are clanță numai pe dinăuntru.”

Acesta este adevărul. Clanța este în interiorul inimii voastre. Astfel, nu contează cât de mult știi, nici cât de mult spui că crezi; indiferent cât ești de religios, tu trebuie să-ți deschizi ușa inimii și să-L primești, deoarece nu o poate deschide nimeni pentru tine.

Preotul tău nu o poate face; păstorul tău nu o poate face, și nici mama, tata, sora sau fratele tău. Nimeni nu o poate deschide afară de tine.

Textul din seara aceasta se adresează epocii Bisericii Laodicea, care este ultima epocă a bisericii. S-ar putea ca mulți dintre teologi să nu fie de acord cu aceasta și să spună că eu greșesc. Este în ordine, s-ar putea să fac și eu greșeli, dar cred cu toată convingerea că noi suntem în ultima epocă a bisericii.

Dacă veți urmări desfășurarea epocilor bisericii,

veți vedea că prima a avut cea mai multă lumină, pentru ca
apoi Lumina să scadă
până când în epoca întunecoasă, care a ținut peste o mie de
ani, să dispară
aproape de tot. După aceea au urmat epocile restituirii: cu
Luther, Wesley și
apoi mișcarea pentecostală.

Biblia ni-L prezintă pe Isus stând în mijlocul
celor șapte sfeșnice care simbolizează cele șapte epoci ale
bisericii, și
spunând că El este Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe
urmă.

Cel mai înalt sfeșnic a fost cel mai întunecat,
desigur, iar în epoca aceasta Biserica trebuie să primească
aceeași Lumină care
a fost dată la început.

Totuși, referindu-Se la această epocă a Bisericii, El
spune:

***„Pentru că zici: „Sunt bogat, m-am îmbogățit și
nu duc lipsă de nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit,
sărac, orb și
gol, te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc,
ca să te
îmbogățești; și haine albe, ca să te îmbraci cu ele și să nu
ți se vadă rușinea
goliciunii tale; și doftorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii
și să vezi.”*** (Apocalipsa 3.17-18).

Puteți observa starea bisericii de astăzi?

Aici în față stau un bărbat și o femeie în vârstă, care-mi sunt prieteni buni: mă refer la fratele și sora KIDD, care au predicat Evanghelia încă înainte ca eu să mă fi născut.

Dacă i-as chema aici pe platformă să vă povestească câte ceva din experiența lor, cum au flămâzit, cum au fost scoși afară din orașe și cum au pribegit din loc în loc din pricina Evangheliei, ați putea vedea că biserica, cu denomițiile ei frumoase și cu turlile ei înalte, este de mii de ori mai rece decât în zilele acelea. Ar trebui să-i invitați în bisericile voastre ca să vă povestească cum a fost biserica în zilele de dinainte, adică acum 50 de ani.

Oh, noi ne gândim că biserica este mai bine ca oricând, dar adevărul este că starea ei este mai rea ca oricând!

Domnul a spus: *„Pentru că zici: Sunt bogată, m-am îmbogățit și nu duc lipsă de nimic...”*

Ce este aceasta? „Noi avem cei mai buni predicatori, cei mai lustruiți învățați, cele mai frumoase clădiri, cele mai comode jilțuri, cele mai bune

orgi și cei mai
renumiți cântăreți.”

De curând
am auzit un cvartet. Mie îmi plac foarte mult cântările vechi,
căci sunt minunate,
dar nu pot suporta vocile super exersate care țin sunetul până
se albăstresc la
față și scot niște chițăieli... Oh, voi nu cântați pentru slava
lui Dumnezeu, ci
vreți să vedeți cât de mult puteți să vă țineți respirația.

Mie îmi
place cântatul de modă veche, din toată inima și cu mâinile
ridicate; îmi place
să se cânte lui Dumnezeu, căci aceasta vrea și El. Dacă nu
puteți cânta, faceți
un zgomot plăcut pentru Domnul, căci așa spune Scriptura.

Ați
observat deci, că El a spus: *„Pentru că zici: sunt bogat, nu
duc lipsă de
nimic”, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și
gol...”*

Dacă un om de pe stradă ar ști că este nenorocit,
sărac, orb și gol, ar încerca să se ascundă. Dacă ar fi gol,
ar încerca să
găsească niște haine și să se îmbrace cu ele; ar încerca să
îndrepte lucrurile.

Oh, este o priveliște îngrozitoare să vezi pe

stradă un om care crede că este bine îmbrăcat și bogat; care spune că nu are nevoie de nimic, deși în realitate nu are nimic.

Cam așa este biserica pentecostală din timpul din urmă. Ea are o mulțime de membri – să nu credeți că am ceva împotriva acestui lucru, căci Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru aceasta, dar mai degrabă aș prefera să fiu într-o misiune săracă, să bat într-o tamburină, cu 12 oameni în jurul meu și să-L văd pe Duhul lui Dumnezeu umblând printre noi, decât să am cea mai mare biserică din țară, plină de membri formali. Voi știți că acesta este adevărul.

Dacă un om nu știe că se află într-o stare rea, El a spus: „*Te sfătuiesc...*”

Știți ce este un sfat? Când doi oameni stau jos și discută unul cu celălalt, sau când discutați în familie despre anumite lucruri.

Astfel, în seara aceasta Dumnezeu vrea să stăm jos și să discutăm cu El, pentru că o simplă discuție cu Isus poate îndrepta toate lucrurile.

„Te sfătuiesc să cumperi de la Mine... doftorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.” (v. 18).

Când eram

copii și locuiam în Kentucky, aveam o casă ca o colibă, iar
vântul sufla peste

tot, de aceea mama puna peste noi o bucată de pânză rară ca
să nu ne ningă.

Noi, micuții Branham, eram ca niște oposumi micuți, căci
dormeam câte 6-8

într-un pat și de multe ori răceam foarte tare.

Nu știu

dacă copiii voștri au pățit așa ceva sau nu, dar ochii noștri
se lipeau, iar

atunci o chemam pe mama pentru că nu vedeam nimic.

Bunicul era vânător de ratoni. El lua grăsimea de

la ei și făcea din ea un fel de alifie, așa că de câte ori ni
se lipeau ochii

din pricina răcelii, mama ne ungea cu grăsimea aceea și ne
masa până ni se

dezlipeau și puteam să-i deschidem.

Grăsimea de raton este foarte bună pentru o răceală

gravă, dar nu folosește deloc în cazul răcelii de care a fost
cuprinsă

biserica. Este nevoie să luați Duhul Sfânt al lui Dumnezeu și
să ungeți

biserica cu El, astfel ca toată răceala să fie îndepărtată din
ochii voștri.

În ultimul timp, biserica a fost bântuită de niște

„curenți” care v-au îmbolnăvit grav lipindu-vă ochii ca să nu
mai vedeți.

Voi știți... mă refer la cei care spun că zilele minunilor au trecut și la toate celelalte crize de răceală care bântuie biserica, scoțând acei predicatori de „cimitir”, scuzați-mă, am vrut să spun de seminar.

Dacă vreodată mi-a fost milă de ceva, să știți că aceia sunt puii de incubator. Voi puneți un ou într-un incubator și acesta îl va cloci automat, dar când iese, bietul pui nu știe decât să piuie.

Aceasta îmi amintește de predicatorii de seminar care sunt scoși asemenea acestor pui. Sărmanul puișor piuie, dar nu are o mamă la care să se ducă.

Același lucru este valabil pentru predicatorii de incubator care nu știu nimic altceva decât teologie: „Noi suntem metodiști!” „Noi suntem bapțiști!” „Noi suntem asta sau cealaltă!”

O, ce rușine!

Dumnezeu a spus însă: „*Vă sfătuiesc să cumpărați de la Mine alifie pentru ochi, ca să vedeți că sunteți nenorociți, săraci, orbi și goi.*” Câtă vreme ochii voștri nu se vor deschide, nu veți putea vedea aceasta, ceea ce înseamnă că trebuie să aveți ochii deschiși.

Acesta

este un tablou reprezentativ, iar în mijlocul acestei stări Isus spune: „Iată, Eu stau la ușă și bat.”

Acum, de ce bate un om la ușa altui om? Desigur, pentru că dorește să i se deschidă. Isus bate la ușa inimii voastre pentru că dorește să intre; pentru că vrea să vorbească cu voi; vrea să vă ajute, să facă ceva pentru voi.

De-a lungul timpului, o mulțime de oameni mari au stat pe la uși.

Să zicem că în zilele lui Cezar August, împăratul Romei s-ar fi dus și ar fi bătut la ușa unui om simplu. Sărmanul om ar fi mers la ușă să vadă cine bate, iar când l-ar fi văzut pe marele Cezar, cu siguranță s-ar fi plecat cu fața la pământ înaintea lui și i-ar fi zis: „O, mare Cezar, ce mare onoare mi-ai făcut! Poftește în casa mea, iar dacă dorești ceva, totul îți aparține! Cere-mi orice și voi face, căci mi-ai făcut o mare cinste prin faptul că ai bătut la ușa mea!”

Dar dacă un biet soldat german ar fi auzit o bătaie la ușa sa, iar când s-ar fi dus să vadă cine este, l-ar fi văzut în prag pe marele führer al Germaniei, Adolf Hitler? Cum ar fi reacționat?

Desigur, l-ar fi salutat imediat cu salutul german,
apoi i-ar fi spus cu lacrimi de bucurie pe obraji: „O, mare
führer,
binecuvântată fie venirea ta în casa mea! Intră, te rog, iar
dacă dorești ceva,
este al tău. Voi face cu bucurie orice-mi vei cere, deoarece
tu ești cel mai
mare om al Germaniei.”

Sau cum ar fi dacă în seara aceasta, președintele
Dwight Eisenhower ar veni la ușa celui mai bun democrat din
Middletown?

Desigur, s-ar simți onorat de o asemenea vizită. De ce? Pentru
că Eisenhower
este președintele Statelor unite, unul din cei mai mari oameni
ai țării.

Chiar dacă în politică sunteți adversari, cred că
oricare din voi, democraților, ați dori să aveți onoarea de a-
l primi pe
președinte în casa voastră. Cu siguranță, i-ați spune: „Intră,
domnule
președinte. Nu sunt vrednic de o asemenea onoare, dar intră,
te rog, căci ești
bine venit în casa mea. Spune ce pot face pentru tine și voi
face orice.”

De curând, regina Angliei a făcut o vizită în
America. Cum ar fi fost dacă ar fi venit aici, în Middletown,
sau într-unul din
orașele voastre și v-ar fi vizitat acasă? Dacă vreunul din voi
ar fi auzit-o
bătând la ușă, iar când ați deschis ușa
v-ar fi spus: „Eu sunt regina Angliei!”

O, Doamne! Cu siguranță i-ați fi spus: „Intră, maiestate, iar dacă este ceva ce îți dorești din casa mea, îți aparține.” Chiar dacă nu sunteți regaliști, e vorba de importanța titlului ei, căci este o regină și din câte știu, e cea mai puternică regină din lume.

Dacă vreuna din voi, femeilor, ați avea cinstea ca regina să bată la ușa casei voastre, știți ce s-ar întâmpla?

Presa și televiziunea ar anunța imediat că puternica regină a Angliei s-a umilit atât de mult încât a bătut la ușa ta.

Oh, dar este cineva mai important decât Isus? Cine este mai mare decât El? Și totuși cine este mai respins ca El? gândiți-vă puțin la aceasta. De câte inimi este respins în fiecare zi? Și totuși cine este mai important decât El?

Dacă regina Angliei sau președintele Eisenhower ar dori ceva de la voi, i-ați da totul, dar vedeți, Isus nu vrea să vă ia ceva ci dorește să vă dăruiască cel mai mare lucru dat vreodată unui muritor: Viața veșnică.

Oh, acești oameni cruzi! Cuvintele spuse odinioară de Pilat exprimă exact ce era în inimile lor: „*Nu pe El, ci pe Baraba îl vrem!*” (Ioan 18.40), iar astăzi ar

face la fel. Dacă nu ar fi o lege care să-i oprească, ar ucide din nou. Așa spune Biblia.

Acum Isus bate la inima ta, dar dacă-i vei spune vecinului tău aceasta, va râde de tine și te va critica.

Cine este însă mai important: regina Angliei sau Domnul ISUS HRISTOS? Eu apreciez ziarele noastre, dar dacă în timpul acestei treziri publice ceva, trebuie să plătim și apoi va fi totul cenzurat.

Pentru ce sunt ziarele? Nu tocmai pentru a informa cititorii despre tot ce se întâmplă? Atunci de ce nu anunță totul? Isus a salvat sute de suflete în săptămâna aceasta; mulți au fost vindecați și ridicați din scaunele cu roțile și de pe târgi; bolile de inimă au fost îndepărtate, orbii și-au căpătat vederea și multe alte boli au fost vindecate, dar cu toate acestea ziarele nu au scris nimic. Dați-mi însă voie să vă spun că în marile cărți din slavă este scris absolut totul; mai mult, totul este făcut public îngerilor și făpturilor de acolo.

El spune: **„Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine.”** (Apocalipsa 3.20).

Poate zici: „Frate Branham, eu am făcut aceasta cu mult timp în urmă.”

Atât de mulți spun aceasta, dar ascultați-mă, fraților: când Isus vine înăuntru, dorești să-L lași să fie Mântuitorul tău personal ceea ce este foarte bine, dar când intră, El dorește să fie bine primit; dorește să fie și Domnul tău. Cuvântul „**DOMN**” înseamnă „**Conducător, Stăpân**”. Desigur, El nu intră ca să dicteze în viața ta, ci dorința Sa este să-ți dea tot ce este mai bun pentru tine.

Tu Îl lași să intre pentru că nu vrei să mergi în iad, dar nu-L lași să fie Domnul tău. Îl accepți ca Mântuitor, dar nu-L vrei ca Domn în viața ta.

Cum v-ați simți dacă ați veni la mine acasă și ați bate la ușă, iar eu v-aș spune: „Intrați, stați acolo și spuneți ce vreți!”?

Dar dacă aș merge acasă la cineva dintre voi, iar când aș bate la ușă mi-ați deschide și mi-ați spune: „O, frate Branham, fii binevenit!” Desigur, aș intra, mi-aș scoate pantofii, m-aș așeza jos, mi-aș pune picioarele pe un scaun sau m-aș duce la frigider și m-aș servi ca acasă. De ce? Pentru că aș ști că sunt binevenit.

Tot așa, atunci când Isus vine înăuntru, dorește să fie binevenit. **Necazul este însă că noi avem niște uși secrete pe care nu vrem să le deschidem.**

Astfel, după ce intră în inimă, Isus dă de o ușă mică numită: **Mândrie.**

„O, eu Îl primesc ca Mântuitor, dar să nu încerci să-mi spui cum să mă îmbrac și ce să fac! Să nu-mi spui că trebuie să-mi las părul să crească, nici că trebuie să mă las de fumat, sau că nu mai pot merge la ștrand, căci nu sunt de acord cu așa ceva!”

Nu-ți face griji, căci El nu va sta prea mult, ci va pleca.

Tot în inimă este o altă ușă secretă numită **Viața ta personală.**

„Îmi trăiesc viața cum vreau și nu este treaba nimănui ce fac cu ea!”

Nu ați auzit niciodată cuvintele acestea? Am să vă spun însă ceva: voi nu mai sunteți ai voștri, ci-I aparțineți lui Dumnezeu care v-a răscumpărat

cu un preț atât de mare! Din cauza aceasta nu aveți dreptul să faceți ce vreți, ci Dumnezeu trebuie să știe totul (și El știe totul) despre voi. El ar trebui să aibă acces la această ușă.

În inimă mai este o ușă numită „**Credința**”.

Poate zici:

„Uite ce e, eu L-am acceptat pe Isus ca Mântuitor personal, dar nu cred că zilele minunilor continuă și astăzi. Nu pot crede așa ceva.”

El vrea să intre pe acea ușă, căci dacă va face aceasta și va sta acolo ca DOMN, o, frate, atunci vei crede fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu scris în Cartea Sa.

Dar cum poți crede câtă vreme ai acele reguli bisericesti prinse pe ușă?

„Nu te băga, Isuse, și nu încerca să-mi spui că ești Același ieri, azi și în veci! Te las să stai acolo pentru că nu vreau să merg în iad, dar vreau să fiu bine văzut în biserică. Eu sunt om de știință, de aceea nu Te las să mă controlezi.”

Aceasta îmi
amintește de zilele când mânam vitele sus în munți. Odată,
într-o toamnă, am
mers la vânătoare de elani sus de tot. Încă nu începuseră
furtunile care-i
determinau să vină în vale. Pe o distanță de 35 de mile nu era
absolut nimeni
pe munte, afară de mine și de un pădurar care o luase însă pe
un alt drum,
urmând să ne întâlnim peste 3-4 zile. Vă povestesc aceasta
numai ca să vedeți
cum lucrează Dumnezeu.

În perioada
aceea a anului (mă refer la luna octombrie), vremea este
foarte schimbătoare în
Colorado: plouă, apoi îngheață și ninge, iar după un timp
plouă din nou și apoi
iese soarele.

Și în timp
ce eram pe munte a început furtuna, așa că m-am adăpostit sub
un copac și am
stat pe loc până s-a liniștit totul. După încetarea furtunii,
am auzit un elan
care mugea undeva în vale.

Frate Roy
Roberson, știi despre ce vorbesc? Turma se împrăștiase. Oh, să
auzi numai acea
chemare! Am fost atât de mișcat încât am început să plâng.

Sus pe

vârful Ethel, am auzit urlând un coiot bătrân și imediat perechea i-a răspuns din vale.

Mama mea este jumătate indiană, iar faptul că m-am convertit nu a scos din mine iubirea pentru natură.

Privind spre apus am văzut cum soarele își trimitea razele printre crăpăturile stâncilor, formând un curcubeu ce se reflecta pe brazii înghețați.

„Oh,” mi-am zis, „Acesta este El! Acolo sunt cele șapte culori, cele șapte epoci ale Bisericii; Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul.”

Eram atât de fericit încât am început să alerg în jurul copacilor, strigând cât puteam de tare. Desigur, dacă ar fi fost cineva pe acolo s-ar fi gândit că sunt nebun. Dar pe mine nu mă interesa ce ar putea gândi cineva, ci Îl lăudam din toată inima pe Hristos, pe Creator.

Am privit din nou în jur și am alergat în jurul copacului, gândindu-mă: „Ce bine este să

fiu aici! Cât de ușor ar putea fi înălțate trei colibe! Oh, ce mare ești Iahveh!”

Atunci am auzit o veveriță de pin. Nu cred că aveți așa ceva pe aici. Veverița de pin este polițistul pădurii, este cel mai gălăgios animal pe care l-am văzut vreodată.

Auzind-o cum țipă, am privit spre ea și am zis: „De ce ești atât de agitată, micuțo?”, dar am observat că nu privea spre mine, ci undeva în jos.

Privind în partea unde se uita ea, am văzut că furtuna adusese jos un vultur maroniu. El tocmai ieșea de sub crengile copacului, apoi a sărit pe una privindu-mă atent.

Mă gândeam că am strigat prea tare, așa că privind spre el l-am întrebat: „Crezi că sunt nebun?”

Atunci vulturul a început să-și miște aripile mari.

„Doamne, de

ce ai trimis aici vulturul acesta mare, care m-a oprit din bucuria de a Te lăuda pe Tine, marele Creator, Cel care ai făcut acest curcubeu minunat? Cu siguranță ai un scop.”

Am privit
din nou spre vultur și i-am zis:

„Hei, băiete,
știi că puteam să te împușc?” dar el m-a privit cu ochii lui mari, cenușii și
am înțeles că nu se temea de mine.

Își mișca
doar aripile ca să vadă dacă fiecare pană era la locul ei.
Văzând liniștea lui,
mă gândeam:

„Doamne,
iată că nu se teme. Câtă vreme aripile îi sunt în ordine el știe bine că
înainte ca eu să pot atinge arma, se va afla departe, în înaltul cerului.”

Și dacă
Dumnezeu i-a dat vulturului aripi puternice, în care se poate încrede atunci
când este în pericol, cum este cu omul născut din Duhul Sfânt?

Câtă vreme

știu că Hristos este aici, ce mai contează ce zice lumea?

L-am privit

și am văzut că nu se teme nici de mine și nici de micuța
veveriță ce dădea din
coadă și țipa.

După un timp,

săturându-se de larma ei, a făcut un salt, a bătut de două ori
din aripi și era
deja sus. L-am privit atent și am observat că nu a mai dat
deloc din aripi, ci
le-a ținut doar într-o anumită poziție. Și de fiecare dată
când vântul sufla
prin canion, se ridica mai sus, tot mai sus, până s-a mai
văzut doar un punct
mic.

Atunci am

început să plâng ca un copil și am zis: „Asta este, Doamne,
acum înțeleg.”

Tu nu

trebuie să sari de la metodiști la bapțiști; de la
prezbiterieni la luterani;
de la un serviciu de rugăciune la altul, ci totul este să-ți
potrivești aripile
credinței în puterea Duhului Sfânt, căci atunci când vine un
val te ridici
deasupra, sus, sus, până nu mai auzi zicându-se: „Zilele
minunilor au trecut!
Aceștia sunt o grămadă de holly-rollers!”

Trebuie

doar să-ți potrivești aripile în puterea Lui și să te lași purtat de ele, de marile aripi ale Duhului Sfânt. O, dacă ai ști cum să-ți potrivești aripile, căci atunci ai pluti cu El! Când Duhul Sfânt suflă, curentul te-ar ridica tot mai sus, tot mai sus. Și primul lucru pe care-l vei observa este că nu-l vei mai auzi pe vecinul tău zicând: „O, vei deveni și tu un holly-roller! Nu te vei vindeca!”, căci vei zbura deasupra tuturor criticilor.

„Nu există vindecare divină! Nimeni nu s-a vindecat așa. Dau 1000 de dolari oricui îmi arată aceasta!”

Întoarceți-vă capul de la aceștia și plutește mai departe!

Dar în inimă mai este o ușă: **ușa ochilor**. O, dacă L-ați lăsa să vă deschidă ochii!

După cum v-am spus mai devreme, biserica a fost prinsă de o răceală spirituală, de aceea ochii ei s-au lipit, iar acum are nevoie de o bună ungere a Duhului Sfânt care să vină jos și să pună alifie peste ochii ei ca să poată vedea slava lui Dumnezeu.

În ziua
judecății, împărăteasa din Seba se va ridica împreună cu
generația ei și va
judeca generația aceasta, și la fel se va ridica Iona și o va
judeca.

Prieteni,
noi ne-am obișnuit să primim totul pe tavă și vrem numai bună
dispoziție.
Astfel, dacă biserica nu are o grămadă de jocuri de noroc, de
petreceri,
picnicuri și jocuri...

Este o
rușine! Aceasta dovedește că avem nevoie de o bună ungeră de
modă veche a
Duhului Sfânt.

Îmi
amintesc că noi aveam acasă o căruță veche și de fiecare dată
când porneam la
drum cu ea, începea să scârțâie din cauză că spițele îi erau
uscate.

Așa este și
cu voi: de fiecare dată când începeți să mergeți, lucrurile
vor scârțâi și vă vor scutura, dar știți ce trebuie să
faceți? Trageți căruța în apă și lăsați-o acolo până se umflă,
pentru că atunci
este bine strânsă și nu mai scârțâie.

Da, ceea

ce-i trebuie bisericii în seara aceasta, este să fie trasă în Izvorul umplut cu Sângele lui Emanuel, unde păcătoșii se cufundă și sunt spălați de toată vina păcatului lor, și să stea acolo până este umplută cu Duhul Sfânt într-o asemenea măsură încât să nu mai scârțâie: „Zilele minunilor au trecut!” sau: „Ne-au respins că suntem fanatici!”

Ce vă pasă vouă ce face lumea? Lăsați-i să vă respingă și Dumnezeu vă va primi înăuntru.

Acum fiți atenți, căci mai am vreo 10 minute.

Poporul american nu-și da seama de harul pe care l-a avut. Noi am avut bărbați mari ai lui Dumnezeu, ca: Billy Graham, Oral Roberts, Jack Schuller și mulți alții, dar cu toate acestea avem mai multe baruri, mai mult whisky, mai multe țigări și biserica se îndepărtează cu fiecare an care trece tot mai mult de Dumnezeu. De ce aceasta?

Voi ați văzut minuni, ați văzut semne, ați văzut semnul învierii Lui, ați văzut puterea Lui de vindecare și semne în cer.

Când am
fost cu Billy în India, am citit un articol din ziar. Era cu o
zi înainte de
cutremurul care a zguduit-o.

În India,
casele nu au garduri ca la noi, ci au ziduri. Și înainte de
cutremur, toate
păsărelele care aveau cuiburi în acele ziduri, au zburat afară
pe câmp, și la
fel au făcut toate animalele care se adăposteau pe lângă acele
ziduri de
căldura soarelui: toate s-au dus pe câmp.

De ce?
Dumnezeu le-a dat un instinct ca să simtă pericolul, așa că s-
au putut
îndepărta la timp de acele ziduri.

Așa s-a
întâmpat și în zilele lui Noe.

Acum, dacă
printr-un instinct, acele păsări și animale au știut că se
apropie prăpădul, cu
cât mai mult ar trebui să știe biserica acest lucru, pentru că
ea are de-a face
cu Duhul Sfânt. Totuși, noi nu vedem.

Odată, un
om a hotărât să meargă să se odihnească la mare, așa că a spus
familiei:

„Mă duc la
mare să mă odihnesc, căci nu am fost niciodată acolo.”

În timp ce
călătorea spre mare, s-a întâlnit cu un marinar, care l-a
întrebat:

„Unde
mergi, domnule?”

„La mare.
Nu am văzut-o niciodată, dar acum merg să mă odihnesc acolo,
să simt mirosul de
apă sărată, să privesc valurile înspumate, să inspir aerul
sărat și să ascult
țipătul pescărușilor. Cu siguranță, va fi minunat.”

Atunci
bătrânul marinar i-a zis: „Domnule, eu am fost născut pe mare,
am crescut pe
mare și am trăit pe mare, dar nu văd nimic deosebit acolo.”

De ce
aceasta? Pentru că fusese atât de mult pe mare încât se
obișnuise cu ea și nu
îi mai trezea nici o emoție.

Aici este
problema și cu biserica pentecostală de astăzi: ea a văzut
atât de mult botezul
Duhului Sfânt turnat peste oameni și transformându-i din niște

vagabonzi în
oameni sfinți și evlavioși; din bețivi și curvari în
predicatori; I-au văzut
atât de mult puterea lucrând cu semne și minuni, încât toate
acestea au devenit
lucruri obișnuite. Așa se face că oamenii nici nu vor să
meargă până peste drum
ca să vadă slava lui Dumnezeu: este ceva obișnuit deja.

Nu uitați
însă că va veni o vreme când veți merge de la est și de la
vest, de la nord și
de la sud, încercând să-L găsiți. Da, așa spune Biblia că va
fi.

O, El este
atât de bun cu noi! Națiunea aceasta a fost zguduită din cap
până-n picioare,
de la est la vest și de la nord la sud, în ultimii 40 de ani;
a avut toate
semnele Bibliei: morții au înviat, surzii au auzit, muții au
vorbit, ologii au
umblat, Duhul Sfânt și-a manifestat toate cele nouă daruri
spirituale; au avut
loc treziri puternice care au schimbat sufletele, zeci de mii
de oameni
întorcându-se la Hristos, iar acum s-a ajuns într-un punct de
răceală.

Acum au
biserici mari și nu mai sunt prizoniți; au o mulțime de bani,
așa că pot
cumpăra biserici mari și frumoase, dar asemenea celorlalte
biserici, iau Focul

de pe altar și îl duc în pivniță.

O, noi nu
știm cât de bun a fost El cu noi!

Când am
fost în India, am văzut cum acele sărmene mame stăteau cu
copilașii lor care
aveau burțile umflate din pricina subnutriției și spuneau:
„Dați-i ceva de
mâncare copilașului. Chiar dacă eu voi muri, măcar el să
trăiască...”

Am avut cam
1500 de dolari pe care i-am schimbat în rupii, apoi am mers pe
străzi să îi dăm
acelor sărmani. A fost nevoie să intervină poliția ca să mă
poată scoate de
acolo.

Prieteni,
eu și Billy am stat și am văzut cum mureau de foame acele mame
și copilașii
lor, iar autoritățile veneau și-i adunau
de pe străzi, îi puneau în saci, fără să le știe nici măcar
numele, și-i duceau
la crematoriu. Asta-i tot.

Ei mor pe
străzi. Leproșii stau și ei pe străzi, iar unii dintre ei sunt
fără brațe și
cer puțină mâncare cu lacrimile șiroind pe obraji. Alții

trebuie să se târască
pe jos, prin murdăria de pe străzi și prin balega animalelor.

Oh, iar voi
credeți că pe noi Dumnezeu ne va lăsa să trecem doar așa? Dacă
o va face, va
trebui să ridice Sodoma și Gomora și să le ceară scuze pentru
că i-a ars cu
foc.

Dar nu,
această națiune nu va scăpa de judecată. Noi suntem la capătul
drumului,
prietenii. Bombele noastre atomice și toate celelalte lucruri,
nu ne vor ajuta
la nimic. Este un singur loc sigur: Hristos.

Noi suntem
la sfârșit. Dumnezeu ne-a arătat marile Lui semne și a fost
îndurător față de
noi, dar America nu vrea să recunoască.

O, acel
Dumnezeu ne poate deschide ochii!

Acolo în
sud, noi aveam un predicator de culoare foarte cumsecade. El
mergea la
vânătoare cu un bărbat numit Gabriel, dar noi îi spuneam
„Gabe”. Gabe era un
băiat de treabă dar nu era în ordine cu Domnul. Păstorul a
încercat să-l

convingă să-L primească pe Hristos, iar soția și mama sa s-au rugat pentru el,
dar Gabe nu se pornea nicicum.

Și într-o zi, cei doi au mers la vânătoare. Deși era un țăntaș slab, în ziua aceea Gabe a împușcat o grămadă de vânat.

Seara, pe drumul de întoarcere, în timp ce venea în urma păstorului, Gabe a privit la toate păsările și iepurii pe care-i împușcase, apoi l-a bătut pe spate pe păstor.

Acesta s-a întors spre el și privindu-l, i-a zis mirat:

„Gabe, tu plângi! Ce s-a întâmplat?”

„Predicatorule”, a spus Gabe, „vezi tu acel apus de soare?”

„Da, Gabe, ce ți se pare neobișnuit? În toți anii aceștia ai văzut de multe ori apusul soarelui, căci te-ai născut și ai trăit aici.”

„Așa este,
predicatorule, dar îmi dau seama că și soarele meu apune”,
după care a adăugat:

„Predicatorule, mâine este duminică, iar eu voi ocupa un scaun
din spatele
amvonului împreună cu nevasta mea și voi fi un membru
credincios al bisericii
tale până în ziua când Dumnezeu mă va chema din lumea
aceasta.”

„O, Gabe,
Dumnezeu știe cât de mult apreciez ceea ce-mi spui! Să știi că
soția ta s-a
rugat cu credință și la fel au făcut mama și tatăl tău înainte
să plece de
aici. Dar cum se face că te-ai hotărât dintr-o dată? Ce s-a
întâmplat?”

„Predicatorule,
tu știi că eu nu sunt un țintaș bun, de aceea cred că Dumnezeu
mă iubește,
pentru că altfel nu mi-ar fi dat atâta
vânat.”

Așa este.
Dumnezeu vă iubește pentru că altfel nu
v-ar da toate aceste lucruri. Nu puteți recunoaște îndurarea
Lui, aici,
în America? Și nu puteți vedea că El vă dă tot ce este mai bun
în ceruri?

El face
aceste lucruri pentru că vă iubește. Dumnezeu nu este obligat

să vindece
bolnavii; nu este obligat nici măcar să salveze sufletele, dar
pentru că vă
iubește și-a dat singurul Fiu născut, „*pentru ca oricine crede
în El să nu
piară, ci să aibă Viața veșnică.*” (Ioan 3.16).

N-ați vrea
să vă gândiți la bunătatea Lui în timp ce ne plecăm capetele
pentru rugăciune?

Sora să ne
dea tonul. Vreau să vă mulțumesc frate și soră Kidd, și de
asemenea ușierilor
și vouă tuturor pentru bunătatea voastră.

„Sufletul
meu răpit,

Va găsi
odihnă dincolo de Râu.

În cruce,
în cruce,

Să fie
slava mea veșnică.”

Mă întreb
câți păcătoși vor recunoaște în seara aceasta că Dumnezeu a

fost cu ei? Ieri,
când erați prăbușiți, Dumnezeu v-a ridicat. Vă amintiți? Când
copilul sau
soția v-au fost bolnavi, iar medicul
v-a spus: „Ei bine, nu știu ce s-ar mai
putea face...” ei s-au făcut totuși bine. Cum? A fost bunătatea
lui Dumnezeu.

Șeful a
trebuit să dea afară pe cineva, dar nu te-a dat pe tine. A
fost bunătatea lui
Dumnezeu. Da, El este atât de aproape de voi! Este atât de
bun! Chiar nu-L
puteți recunoaște?

Vreți să
ridicați mâinile și să spuneți: „Iartă-mă, pentru că am fost
nepăsător!”?

Dumnezeu să
te binecuvânteze, tinere. Și pe tine, fiule. Dumnezeu să vă
binecuvânteze pe
toți.

Oh, câte
mâini s-au ridicat! Voi știți că Dumnezeu a fost bun cu voi,
dar cum este cu
membri bisericii care au fost reci și formali față de El? Voi
ați auzit spunându-se în adunare cât de
bun a fost Dumnezeu față de voi, și așa este, căci dacă n-ar
fi fost îndurarea
Lui, unde ați fi astăzi?

În scaunul
acela cu rotile stă un om. Dacă Dumnezeu n-ar fi fost bun cu
voi, puteați fi în
locul lui, însă eu cred că Domnul va fi bun și cu ei și-i va
ridica din acele
cărucioare. Voi, cei ce sunteți în cârje, ologi, bolnavi,
suferinzi, orbi,
bolnavi de inimă, de ce nu ridicați mâna să spuneți:

„Dumnezeule,
fii îndurător căci îmi dau seama că nu am fost corect față de
Tine.”

Dumnezeu să
te binecuvânteze, doamnă.

Dumnezeu să
te binecuvânteze și pe tine, mama cu copilașul.

Dumnezeu să
te binecuvânteze, domnule, și la fel pe tânărul din spate.

Dumnezeu să
fie cu voi. El să vă binecuvânteze și pe voi, pe cei de la
balcon. În ordine.
Domnul să aibă milă de toți.

Dumnezeu să
vă binecuvânteze și pe voi, pe cei aflați în partea stângă a
celui de-al doilea
balcon. Asta-i bine.

Ce faceți
când ridicați mâna? Arătați că Îl acceptați pe Hristos.

Haideți să
stăm liniștiți și să ne cercetăm cu toții, în timp ce vom
cânta: „Isuse,
ține-mă lângă cruce.”

Rugați-vă
încet.

„Isuse,
ține-mă lângă cruce,

Acolo (în
timp ce vorbește El, ridicați mâna)...

...este un
Izvor scump.

Fără bani,
vindecător,

Curgând de
la Calvar.

În cruce,
în cruce,

Să fie
slava mea veșnic,

Până când
sufletul meu răpit va afla odihnă

Dincolo de
râu.”

Doamne
Dumnezeule, serviciul se va încheia peste câteva minute, de
aceea Te rog: ai
milă, Dumnezeule! Am făcut tot ce am putut? Dacă nu, Te rog să
mă ierți.

Du fiecare
suflet pierdut de aici jos la cruce, și fă ca toți să se
scalde în bunătatea și
sfințenia Ta.

Iartă orice
păcat, Doamne, pentru că ne mărturisim și recunoaștem că am
greșit.

O,
veșnicule Dumnezeu, înainte ca acest cântec să fie încheiat,
poate că o mamă
își plânge copilul rătăcit. Fă ca toți cei rătăciți să
găsească crucea și să
afle că Hristos a fost răstignit pentru ca din casa lui David
să curgă o Apă de

curățire pentru toți cei necurați. Îndură-Te, Tată.

Salvează

fiecare suflet, Tată, și lucrează în inimile oamenilor astfel încât să-L primească pe Hristos.

Fă ca la

încheierea acestui serviciu, să nu mai rămână nici un păcătos în clădire, ci să fie salvați cu toții. Orice rătăcit care a alunecat de pe cale să fie chemat chiar acum înapoi, în timp ce stai cu aripile deasupra clădirii.

Noi știm că

ești aici, pentru că simțim prezența Ta și Îți mulțumim pentru salvarea dată.

În timp ce

stăm cu capetele plecate, vă întreb: Câți dintre voi doresc să-L accepte pe Hristos în inimă? Ridicați mâna spre El și spuneți: „Frate Branham, m-am hotărât: de acum înainte Îl voi sluji pe Hristos cât voi putea de bine. Am fost nepăsător și delăsător, dar acum Îi voi da lui Hristos inima și viața mea. Tot ce am Îi aparține Lui.”

Vreți să vă

predați Lui? Ridicați mâna. Peste tot în clădire sunt numai

mâini ridicate.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Doamne

Dumnezeule, ei toți sunt ai Tăi; sunt roadele Mesajului, de aceea Te rog să păstrezi în pacea Ta toate inimile care Se încred în Tine, pentru că ai făgăduit aceasta.

Lasă ca

toți să trăiască mulți ani fericiți, iar în ziua cea mare, când va veni răpirea, să-i pot întâlni în văzduh, chiar înainte de a-L întâmpina pe Domnul.

Ține-i sub

puterea Ta, Doamne, căci ei sunt darurile Tale de dragoste pentru Fiul Tău, și nimeni nu-i poate smulge din mâna Ta pentru că Ți-i încredințăm în Numele lui Isus. Amin.

Haideți să

cântăm: „Credința mea Te așteaptă pe Tine.”

Nu vă place

să vă închinați? Uneori, Cuvântul este tăietor, dar după ce ați fost corecțai și stăm fără vină în prezența Tatălui, odihnindu-ne în harul Domnului Isus, îmi place să-mi ridic mâinile și să-L laud.

Vouă nu vă
place? Câți din voi cred în așa ceva? Ridicați mâna. Oh, da,
să-L lăudăm prin
cântare.

Este timpul
pentru rândul de rugăciune.

Fundamentul
a fost pus de fratele Vayle, care v-a vorbit înainte de
venirea mea și v-a spus
după ce trebuie să priviți, pentru că „*Isus Hristos este
Același ieri, azi
și în veci.*”

Gândiți-vă
la Cel în care ne încredem, căci El este aici și ne-a iertat
păcatele.

Lăsați-L să
se reflecte în mine și în tine și să-Și facă lucrarea așa cum
a promis.

Am împărțit
o sută de numere de rugăciune, dar nu le vom striga pe toate.
Știu că aici se
promovează punerea mâinilor peste bolnavi. Desigur, și eu cred
în punerea
mâinilor, dar voi știți mărturia mea: aceasta este o tradiție
evreiască și nu a
fost dată pentru biserică dintre neamuri.

Astfel,
evreul spunea: „Vino, pune-Ți mâna peste
fiica mea și va trăi”, pe când bărbatul dintre neamuri a zis:
„Nu
sunt vrednic să vii sub acoperișul meu, dar spune cu cuvânt...”

Noi suntem
neamuri și zilele noastre se apropie de încheiere.

În zilele
acelea, Isus făcea acele semne mărețe arătând că este Mesia,
pentru a fi recunoscut
de evrei, iar acum iată-L aici și făcând aceleași lucruri pe
care le-a făcut
printre evrei.

„Doamne,
spune numai un cuvânt și mă voi face bine. Spune un cuvânt și
fratele meu va
trăi; spune un Cuvânt și sora mea, soția mea, fiica mea,
copilașul meu, tatăl
meu, mama mea, vor trăi. Da, spune doar un Cuvânt și ei vor fi
bine.”

Vă rog să
ne mai acordați 15-20 de minute, ca să chemăm câțiva oameni
aici sus.

Vedeți,
slujba mea nu este ca a fratelui Roberts sau a altor
slujitori. Fratele Roberts
este un minunat slujitor al lui Dumnezeu, slujba lui fiind

punerea mâinilor
peste bolnavi. El aliniază 400-500 de oameni și își pune
mâinile peste ei,
pentru că aceasta este însărcinarea lui.

Cineva mi-a
zis: „Frate Branham, în timp ce tu te rogi pentru trei oameni,
fratele Roberts
se roagă pentru câteva sute.”

Așa este.
Fratele Roberts face ceea ce-i spune Dumnezeu să facă, iar eu
trebuie să fac
ceea ce îmi cere mie. Înțelegeți? Aici este diferența.

Amândoi
suntem slujitorii lui Hristos, chemați să slujim în măsura în
care ne-a dat
Dumnezeu ungerea s-o facem.

Mulți
dintre voi nu vor fi chemați în rândul de rugăciune, pentru că
nu vă pot chema pe
toți. Băieții amestecă numerele apoi le împart în fiecare
seară, iar oamenii le
zic:

„Dă-mi un
număr care va fi chemat sigur!”, dar ei nu au de unde să știe
de unde voi
începe rândul. De altfel, nici chiar eu nu știu de unde voi
începe, ci mă

gândesc: „Să începem de undeva...” iar când Duhul Sfânt începe să se miște, știu că pot începe.

Câți din voi sunt aici pentru prima dată? Toți care ați ridicat mâna? Priviți, jumătate din cei prezenți. În fiecare seară este așa.

Vedeți, când Duhul Sfânt începe să se miște, oamenii pot să-L atingă. Câți cred că El este Marele Preot ce poate fi atins prin simțirea neputințelor voastre? Ei bine, dacă El este Acelasi Mare Preot, înseamnă că trebuie să procedeze la fel.

Aș vrea să știți ceva, fraților lucrători. Când se ivește o problemă, iar Dumnezeu intervine și o rezolvă, de fiecare dată o va face așa cum a făcut-o prima dată, pentru că altfel ar însemna că a greșit la început.

Cei care ați înțeles ce am vrut să spun, ziceți: „Amin!” (Amin). Vedeți? Cu cât creștem, învățăm tot mai multe.

De altfel Biblia spune că generațiile sunt tot mai deștepte, dar

Dumnezeu nu este mai deștept, ci la fel de Atotștiutor ca la început; El este infinit, pe când noi suntem mărginiți. Deci El este desăvârșit încă de la început, și nu are nevoie să învețe ca să devină mai deștept, pentru că Dumnezeu este Izvorul înțelepciunii.

Astfel, dacă în vechime El a ridicat șarpele de aramă, ca un fel de legământ pentru vindecarea bolilor, înseamnă că și astăzi trebuie să facă la fel. Și așa a făcut, pentru că acel șarpe era un simbol spre Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.

Șarpele de aramă nu s-a rugat pentru nimeni și nici nu și-a pus „mâinile” peste cineva, ci tot ce au trebuit să facă oamenii, a fost să privească spre el și au trăit.

Faceți și voi aceasta acum: priviți spre El și veți trăi, căci Domnul este aici.

Haideți să chemăm câteva numere de rugăciune. Vom începe cu „C” de la Cristos. Deci cine are numărul „C1”? Dar „C2”? Frate Sullivan, uită-te și la cei de pe târgi ...

În ordine. Câți cred ca Domnul Isus rămâne Același ieri, azi

și în veci? El este aici chiar acum, singura deosebire fiind că azi nu mai are un trup pământesc.

Câți din voi cred că El a spus: „*Eu sunt viața, voi sunteți mlădițele.*”?

Desigur, viața nu face roade, ci mlădițele.

Astfel, singurele mâini pe care le are El, sunt mâinile noastre; singurii ochi pe care îi are, sunt ochii noștri, căci El este aici în forma Stâlpului de Foc, Hristos cel înviat.

Cei ce cred așa să spună „Amin!” (Amin). Așa spune Scriptura.

Acum haideți să ne liniștim puțin și să ne rugăm în liniște. Fiți plini de respect.

Vedeți unde stau eu? Dacă cineva dorește să-mi ia locul, voi pleca de pe platformă. Voi ceda cu bucurie locul mei oricărui frate care crede că poate face același lucru.

Puteți veni.

Acesta este un dar trimis de Dumnezeu. Cu ce scop? Ca să-i ajut pe oameni să vadă că Hristos este Același ieri, azi și în veci.

Când Moise s-a dus în Egipt, a făcut o singură dată acel semn înaintea izraeliților și ei l-au urmat imediat. Voi știți că acesta este adevărul.

Moise nu i-a spus fiecărui izraelit pe care l-a întâlnit: „Uită-te la mâna mea. Privește cum s-a vindecat lepra,” ci a făcut acest lucru o singură dată și a fost suficient. Toți au crezut.

Acum, aici este o doamnă pe care nu o cunosc. Nu ne cunoaștem, este adevărat, doamnă? Femeia a mai participat la adunările mele, dar spune că nu mă cunoaște personal. Dumnezeu descoperă însă taine pe care nu le cunoaște nimeni afară de tine și de El.

Femeia aceasta poate fi o atee sau o critică. Câți din voi au fost la adunarea de la Windsor, unde am avut întâlnire cu acel predicator critic?

Ei l-au scos afară paralizat și starea lui este încă aceeași. A venit pe platformă crezând că este vorba de vreo psihologie și a scris pe numărul lui de rugăciune că este așa și așa.

Când a urcat pe platformă, Duhul Sfânt i-a spus însă: „Tu ai mințit! Ai scris pe numărul tău de rugăciune TBC și alte

lucruri și faci parte din Cutare biserică organizată.” După aceea i-am spus că cu o seară înainte a stat la o masă acoperită cu ceva verde, împreună cu soția lui și cu un bărbat cu cravată roșie, după care a adăugat:

„Acum ai tot ce ai scris pe numărul de rugăciune.”

„O, Dumnezeule, ai milă!” a strigat el.

„Acesta este adevărul, frate Branham”, și ei l-au luat de pe platformă paralizat.

Eu am văzut cum unii au luat tot felul de boli. Câți din voi știu că așa spune Biblia? Voi știți că acei vagabonzi (fiii lui Sceva) s-au dus să scoată afară draci și duhuri necurate, fără să aibă nici o însărcinare.

Ce a urmat? Acele duhuri au venit peste ei, este adevărat? Sigur că da.

Câți știu că lepra care a ieșit din Naaman s-a dus pe Ghehazi? Vedeți?

Acum, aici este un bărbat și o femeie care se întâlnesc pentru prima dată în viața lor. Dacă aș putea s-o

vindec și nu aș
face-o, aș fi un fățarnic, dar eu nu o pot face oricât de
bolnavă ar fi. Nici Isus nu ar putea s-o vindece acum,
pentru că ea a fost deja vindecată. El a răscumpărat-o de sub
puterea bolii; a
răscumpărat-o din păcat și a salvat-o atunci când a murit pe
Calvar. Dacă ești
răscumpărat, asta-i tot! Câți știu că acesta este adevărul?
Tot ce vi se cere
este să credeți în El. Așa este.

Soră, dacă El îmi va descoperi ceva cu privire
la tine, vei ști dacă este adevărat sau nu. Dacă îmi va
descoperi ceva ce știi
bine că eu nu am cum să știu pentru că nu te cunosc, vei crede
din toată inima?

Câți din audiență Îi promit Domnului că vor
crede dacă El va descoperi ceva? Ridicați mâna și spuneți:
„Dumnezeule, Îți
promit că voi crede.”

Acum voi, cei care nu aveți numere de
rugăciune, uitați-vă înapoi și credeți.

Tu ești foarte nervoasă. Așa este felul tău,
dar din pricina aceasta ai o problemă internă, la intestine.
Așa este. În plus,
ești foarte îngrijorată pentru cineva care nu e aici. Dacă
Dumnezeu îmi va
descoperi despre cine este vorba, vei crede? Este fiul tău.
Are doar 12 ani și
are probleme cu inima, căci văd un medic care-l ascultă cu un

stetoscop. Mai

mult, văd că medicii au avut o ședință și au hotărât să-l opereze.

„Așa este”, spune femeia, „și mi-e foarte frică.”

Da, ești foarte speriată. Tu nu ești din orașul acesta, ci vii dintr-un oraș în care este un parc mare. Este Connersville, Indiana. Aceasta este „Așa vorbește Domnul”.

Crezi din toată inima? Atunci du-te și îl vei găsi pe băiat exact cum crezi că este. Dumnezeu îți dă aceasta în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Dumnezeu este bun. Credeți acum? Credeți și nu vă îndoiiți, pentru că Biblia spune că *„toate lucrurile sunt posibile pentru cei ce cred.”*

Presupun că nu ne cunoaștem, domnule. Nu ne-am mai întâlnit, este adevărat? Cu ani în urmă, dar nu știu nimic despre tine.

Vedeți, aici este un tablou asemănător cu cel în care Filip l-a luat pe Natanael și l-a dus la Isus.

Eu nu am nici o idee de ce se află el aici.

Frate Neville, în spatele său se află o doamnă care se roagă. Când am vorbit, am văzut deasupra ei o Lumină, iar când am spus acele cuvinte, Lumina s-a revărsat peste ea.

Femeia își dă seama că se întâmplă ceva, deoarece în jurul ei se revărsă un simțământ blând și dulce. Dacă este adevărat, ridică mâna.

Ne cunoaștem? Nu. Dacă Dumnezeu îmi va descoperi pentru ce te rogi, vei crede? Tu te rogi pentru fiul tău care are ceva la inimă. Deasupra lui este o umbră neagră.

Iartă-mă, doamnă. El este un păcătos, iar tu te rogi pentru salvarea sufletului său. Umbra neagră arată că este păcătos. Așa este. Dacă este adevărat, ridică mâna. Aleluia!

Vă provoc să credeți! Întrebați-o pe femeie de ce s-a atins. De nimic. Atunci ce a cauzat acel simțământ? Să fie păcătosul credincios care se roagă acolo? Nu cred.

Credința ei a făcut aceasta, ceea ce înseamnă că trebuie să faceți un singur lucru: să credeți!

Domnule, tu te temi de ceva. Nu ești din orașul acesta, ci vii dintr-un oraș situat lângă un lac mare. Arată ca

Cleveland. Da, de acolo vii. Te văd la amvon, ceea ce înseamnă că ești predicator. Așa este. Dar nu ai venit aici pentru tine, ci pentru altcineva. Este o femeie care locuiește într-un oraș micuț, situat într-o zonă unde cresc mulți pini. Casa ei se află pe deal, iar centrul orașului arată ca Cleveland, Tennessee. Aceasta este „Așa vorbește Domnul.”

Soacra ta are o eczemă și o mulțime de complicații din cauza nervilor, iar tu stai pentru ea. Crezi?

Batista pe care o ai în buzunarul din dreptul inimii, trimite-o la ea și nu te îndoii. Crede, căci se va face bine. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Haideți să-I mulțumim Dumnezeului celui viu. Credeți și nu vă îndoiiți.

Eu nu te cunosc, doamnă. Crezi că Dumnezeu ne va da aceste lucruri? Tu ești aici pentru altcineva: pentru un bărbat cu care ai copilărit și care e ca un frate pentru tine. El este infirm, a paralizat din cauza unei boli de sânge care l-a lăsat nenorocit.

Crezi că se face bine? Atunci vei primi ceea ce ai cerut. Du-te și Domnul să-ți dea ceea ce ceri, în Numele Domnului Isus.

Eu nu te cunosc, doamnă, dar ești aici pentru altcineva. Doamna pentru care te rogi este internată în spital. Este foarte bolnavă din pricina cancerului, iar medicii nu au ce să-i facă. Și tu ai nevoie de rugăciune pentru că inima ta este foarte împovărată. Crezi că Dumnezeu cunoaște tainele inimii tale și că îmi poate descoperi povara ta?

Dorești un copilăș. Văd și două umbre, ceea ce înseamnă că ai avut două eșecuri în viață. Acum, Duhul... puteți să-L vedeți cum pleacă de la doamna cu care vorbesc la femeia în vârstă care stă în colț? Ea are probleme cu coloana. Doamnă, tu vii dintr-un loc numit Richmond, Indiana. Du-te acasă și fă-ți-se după credința ta.

Și doamna din colț, cea cu probleme la coloană, poate pleca acasă sănătoasă.

Isus Hristos v-a vindecat pe amândouă, de aceea mergeți și bucurați-vă.

Doamna de alături are o boală de inimă.

În ordine, soră, poți merge acasă pentru că credința ta te-a vindecat. Du-te și bucură-te în Domnul Dumnezeu.

Domnule, crezi că Dumnezeu te va vindeca de boala de prostată? Tu stai acolo și crezi de multă vreme, nu-i așa? Du-te

acasă, căci toată suferința ta s-a sfârșit.

Doamna care stă cu mâna la gură are artrită.

Dacă crezi din toată inima, poți merge acasă sănătoasă. Crezi?

Încrede-te în

Domnul și vei vedea ce va face El.

Tu ești aici pentru altcineva. Crezi că

Dumnezeu îmi poate spune cine este acela? Dacă

o va face, crezi? Este vorba de sora ta.

Ea este la spital și a fost operată la aparatul genital feminin. Aceasta

este „Așa vorbește Domnul!” Vrei să mă rog pentru tine, căci ai probleme cu

stomacul și cu un picior.

Crezi din toată inima că Dumnezeu te va face bine? Atunci du-te și primește ceea ce ceri.

Vă provoc să credeți cu toții. Cei care credeți, ridicați mâna și spuneți: Eu cred!”

Un moment... Cum este cu tine, cu cel din

scaunul de rotile? Cel cu costum gri. Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu?

Credeți cu toții că sunt slujitorul Lui? Da? Și mă veți asculta, orice v-aș

spune? Atunci ridicați-vă din cărucioare și mergeți acasă pe deplin sănătoși.

Ridicați-vă, împingeți cărucioarele și duceți-vă acasă.

Credeți? Dar ceilalți, cred? Ridicați-vă în picioare și fiți vindecați în Numele Domnului Isus. Primiți-L! Ridicați-vă mâinile și lăudați-L, căci sunteți vindecați cu toții.

Credeți aceasta chiar acum.

- Amin -